

พินิจ คำสอนศรี : ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของเด็กในชุมชนแออัด. (EFFECTS OF ORGANIZING NON-FORMAL EDUCATION ACTIVITIES BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING CONCEPT ON SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL CONSERVATION OF CHILDREN IN SLUM COMMUNITIES)
อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.วรรัตน์ อภินันท์กุล, 329 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของเด็กในชุมชนแออัด 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนระหว่างก่อนและหลังการทดลองของเด็กในชุมชนแออัด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของเด็กในชุมชนแออัด

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ เด็กในชุมชนแออัดที่มีอายุระหว่าง 9-12 ปี จำนวน 30 คน การจัดกิจกรรมดังกล่าวใช้ระยะเวลา 7 วัน รวมทั้งสิ้น 54 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และแบบประเมินผลความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนากิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีกระบวนการของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ อันได้แก่ 1) ประสบการณ์ 2) การสะท้อนและอภิปราย 3) ความคิดรวบยอด และ 4) การทดลอง/การประยุกต์แนวคิด ส่งผลให้เด็กในชุมชนแออัดเกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2. ผลการทดลองกิจกรรม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการทดลองกิจกรรม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)

5183364627 : MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEYWORDS : NON-FORMAL EDUCATION ACTIVITIES / EXPERIENTIAL LEARNING / SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL CONSERVATION / SLUM COMMUNITIES

PISA KAMSANONGSRI : EFFECTS OF ORGANIZING NON-FORMAL EDUCATION ACTIVITIES BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING CONCEPT ON SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL CONSERVATION OF CHILDREN IN SLUM COMMUNITIES. THESIS ADVISOR : ASST.PROF. WORARAT APINANKUL, Ph.D., 329 pp.

The purposes of this experimental research were to 1) develop non-formal education activities based on Experiential Learning concept on sustainable environmental conservation of children in slum communities; 2) compare knowledge, skills, and attitude of children in slum communities in sustainable environmental conservation between before and after the experiment; and 3) study participants satisfaction towards the non-formal education activities based on Experiential Learning concept on sustainable environmental conservation of children in slum communities.

The research samples were thirty children in slum communities between the ages of 9 to 12. The activities were organized in seven days, totally fifty-four hours. The research instruments were the non-formal education activity plans based on Experiential Learning concept on sustainable environmental conservation and self-satisfaction form. The data were analyzed by using means (\bar{X}), Standard Deviation ($S.D.$), and dependent-samples t (t-test) at .05 level of significance.

The results were as follow :

1. The processes of developing non-formal education activities based on Experiential Learning concept on sustainable environmental conservation were; 1) experience; 2) reflection and discussion; 3) concept formation; and 4) experiment and application affecting sustainable environmental conservation of slum children.

2. After the experiment, the experimental group's mean scores in knowledge, skills and attitude in sustainable environmental conservation were higher than the mean scores before the experiment at .05 level of significance.

3. After participating the non-formal education activities, the experimental group reported their satisfactions towards the activities at the highest level ($\bar{X} = 4.66$).